

वैश्यशूद्रयोःकर्माण्याह कृषीति स्पष्टार्थःश्लोकः ॥ ४४ ॥ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेत्वेइति स्वेत्वेमन्वादिभिरुक्तेऽध्यापनदौअसाधारणेशमदमादौसाधारणेचकर्मणिअभिरतोनिष्ठावान्संसिद्धिज्ञानयोग्यतांलभतेनरः एतदेवविवरीतुंप्रतिजानीते स्वेति सिद्धिर्वक्ष्यमाणामुख्यसंन्यासलक्षणनैष्कर्म्यसिद्धियथायेनप्रकारेण ॥ ४५ ॥ तमेवप्रकारमाह यतइति प्रवृत्तिःकायवाङ्मनोनिर्वर्त्याचेष्टा यतोहेतोरंतर्यामिणः येनवागभ्युद्यतइत्यादिश्रुतेः येनइदंसर्वदृश्यंततंव्याप्तंउपादानत्वात् स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसंतर्प्यसिद्धिमोक्षंविदतिलभतेमानवः मनुष्याधिकारिकत्वाच्छास्त्रस्य परमेश्वरेनित्यकर्मणामर्पणमेवमोक्षद्वारमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ स्वकर्मणेतिविशेषणस्यफलमाह श्रेयानिति स्वधर्मोविगुणः किंचिदंगहीनोपिश्रेयान्प्रशस्यतरः किमपेक्ष्यश्रेयान् परधर्मात्स्वनुष्ठितात्सम्यग्विहितादपि उक्तंच स्वधर्मेनिधनंश्रेयःपरधर्मोभयावहइति स्वभावनियतंपूर्वोक्तत्रिविधस्वभावाज्जातंकर्मकुर्वन्किल्बिषंदोषंनामोति विषकमेर्विषमिवनदोषकरं तस्मात्तवभैक्ष्यंहिसाशून्यमपिनयुक्तं किंतुहिंसायुक्तोपिस्वधर्मएवप्रशस्यतरः धर्मत्वेनविहितेऽस्मिन्प्रोमीयपश्चालंभेइवकृतेसतिनकिल्बिषप्रसंगोस्तीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ किंचसहजंस्वाभाविकंक्षान्त्रकर्मसदोषंहिसामिश्रमपिनत्यजेत् हियस्मात्सर्वारंभाःसर्वाणिकर्माणिदोषेणहिंसादिनाआवृता

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यवैश्यकर्मस्वभावजं॥ परिचर्यात्मकंकर्मशूद्रस्यापिस्वभावजं ॥ ४४ ॥ स्वेत्वेकर्मण्यभिरतःसंसिद्धिलभतेनरः॥स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविदतितच्छृणु ॥ ४५ ॥ यतःप्रवृत्तिर्भूतानांयेनसर्वमिदंततं॥स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिंविदतिमानवः ॥ ४६ ॥ श्रेयान्स्वधर्मोविगुणःपरधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥स्वभावनियतंकर्मकुर्वन्नाप्नोतिकिल्बिषं ॥ ४७ ॥ सहजंकर्मकौंतेयसदोषमपिनत्यजेत् ॥ सर्वारंभाहिदोषेणधूमेनाग्निरिवावृताः ॥ ४८ ॥ असक्तबुद्धिःसर्वत्रजितात्माविगतस्पृहः ॥ नैष्कर्म्यसिद्धिंपरमांसंन्यासेनाधिगच्छति ॥ ४९ ॥ सिद्धिंप्राप्नोयथाब्रह्मतथाप्नोतिनिबोधमे ॥ समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा ॥ ५० ॥

एव यस्माच्चपरधर्मोभयावहस्तस्मात्स्वकर्मनत्यजेदित्यर्थः ॥ ४८ ॥ स्वकर्मणामीश्वरेसमर्पणंकर्तव्यमित्युक्तानंतरश्लोकद्वयेनस्वकर्मणामावश्यकत्वमुक्तातेषांपरमेश्वरेर्पणेनकिफलंस्यादित्यतआह असक्तेति संन्यासेन कार्यमित्येवयत्कर्मनियतंक्रियतेर्जुन संगत्यक्त्वाफलंचैवसत्यागःसात्त्विकोमतइतिपूर्वोक्तेनामुख्यसात्त्विकत्यागेन असक्तबुद्धिःपुत्रदारादिषुसक्तिपदेषुआसक्तिवर्जिताबुद्धिर्यस्यसोऽसक्तबुद्धिःविरक्तइत्यर्थः अतएवजितात्माशांतचित्तः विगतस्पृहःविशेषेणगतास्पृहातृष्णायस्यतादृशोभूत्वानैष्कर्म्यसिद्धिकारुर्ध्वेनस्वरूपतःकर्मत्यागलक्षणांपारिवाज्यसिद्धिंपरमांपूर्वोक्तामुख्यत्यागापेक्षयातिश्रेष्ठानंदेष्ट्यकुशलंकर्मेतिश्लोकेव्याख्यातां अधिगच्छतिप्राप्नोति॥ ४९ ॥स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविदतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितं इदानीनैष्कर्म्यसिद्धिंप्राप्नोपिपरिवाटवशीकारसंज्ञकवैराग्यवान्यथाब्रह्मप्राप्नोति तथावक्तुंप्रतिजानीते सिद्धिमिति सिद्धिनैष्कर्म्यसिद्धिनिबोधबुध्यस्व मेमद्वचनात्समासेनसंक्षेपेणैवहेकौंतेय यायत्पाप्यंब्रह्म विधेयापेक्षंस्त्रीत्वं ज्ञानस्यपरानिष्ठायदपेक्षयाऽन्यज्ज्ञेयंआंतरतरंनास्तीत्यर्थः॥ ५० ॥